

Τον Σεπτέμβριο του 1944, ο Τομ έλαβε μια κλήση για μια άκρως απόρρητη δουλειά. Αυτή η νέα δουλειά δεν θα ήταν ακριβώς αυτό που ήλπιζε, αλλά ακουγόταν συναρπαστικό: μια επιχείρηση σαμποτάζ πίσω από τις γραμμές του εχθρού στην Ελλάδα. Ο στόχος ήταν να γκρεμίσουν μία από τις τρεις γέφυρες στη σιδηροδρομική γραμμή που διέρχεται από την ανατολική ακτή της.

Προσγειώθηκε με μια ομάδα 12 ατόμων στην Ελλάδα. Με τόσα λίγα άτομα, θα χρειαζόνταν τη βοήθεια των ανταρτών. Δυστυχώς, οι βρετανικές υπηρεσίες πληροφοριών σχετικά με τον αριθμό και την τοποθεσία αυτών των ομάδων ήταν τουλάχιστον αναξιόπιστες.

Έψαχναν τον καπετάνιο Ζέρβα και προσγειώθηκαν κατά λάθος στο βουνό Γκιώνα. Ο κίνδυνος ήταν παντού. Αυτή η περιοχή της Ελλάδας καταλήφθηκε από Ιταλούς στρατιώτες. Φοβούμενοι την προδοσία, πήγαν σε ένα βουνό σπηλιά όπου πέρασαν έξι εβδομάδες φτιάχνοντας εκρηκτικά και κοιμόντουσαν σε άθλιες συνθήκες. Η επιβίωσή τους οφείλεται στον «Μπάρμπα Νίκο», έναν ντόπιο Έλληνα που είχε ζήσει στο παρελθόν στις Ηνωμένες Πολιτείες και ανέλαβε την ευθύνη για τη φροντίδα και τη διατροφή τους.

Αποδείχτηκε σχεδόν αδύνατη η επικοινωνία με τον αρχηγό της τοπικής ομάδας των ανταρτών Άρη Βελουχιώτη. Τελικά, ο αρχηγός της Επιχείρησης Χάρλινγκ, ταξίαρχος Έντι Μάγιερς, έστειλε τον δευτεροφύλακά του, συνταγματάρχη Κρις Γουντχάουζ, σε μια αποστολή δεκαεννέα ημερών στα βουνά της κεντρικής Ελλάδας και πίσω για να ζητήσει την υποστήριξη του στρατηγού Ζέρβα. Επιστρέφοντας θριαμβευτικά με τον Ζέρβα και τους άνδρες του, ο Γούντχάουζ συναντήθηκε τελικά με τον Βελουχιώτη και εξασφάλισε και την υποστήριξή του. Αξιοσημείωτο μέλος αυτής της ομάδας και αρχηγός της ήταν ο Θέμης Μαρίνος, ο μοναδικός Έλληνας μέλος του κόμματος Χάρλινγκ, ο οποίος πέθανε τον Δεκέμβριο του 2018 λίγο πριν από τα 102α γενέθλιά του.

Μια ιταλική φρουρά φυλούσε και τα δύο άκρα της οδογέφυρας του Γοργοπόταμου, η γέφυρα που τελικά επιλέχθηκε ως ο μόνος εφικτός στόχος για την επιχείρηση. Τη νύχτα της 25ης Νοεμβρίου, οι 12 συμμαχικοί στρατιώτες και περίπου 100 αντιστασιακοί, όλοι υπό τις διαταγές του Ζέρβα, μαζί με μια ομάδα μουλαριών που μετέφεραν 400 κιλά πλαστικής υψηλής εκρηκτικής ύλης, σύρθηκαν από την πλευρά του όρους Οίτη στο Γοργοπόταμο.

Μετά την επίθεση ανέβηκαν 2.000 πόδια στις πλαγιές του όρους Οίτη. Ευτυχώς για αυτούς, η χαμηλή ομίχλη κάλυψε το δρόμο διαφυγής τους από τους Ιταλούς διώκτες.

Με πολύ λίγο χρόνο για ξεκούραση, ξεκίνησαν για τα κεντρικά γραφεία του Ζέρβα στα βουνά της Πίνδου. Ο Τομ Μπαρνς συμμετείχε σε δύο ακόμη μεγάλες επιχειρήσεις σαμποτάζ στην Ελλάδα. Ίσως δεν είναι γνωστό ότι όταν ξεκινούσαν τα σχέδια για τις αποβάσεις στη Σικελία στα μέσα του 1943, μια σειρά συντονισμένων επιχειρήσεων δολιοφθοράς πραγματοποιήθηκαν στην Ελλάδα για να πείσουν τον Χίτλερ ότι οι αποβάσεις θα γίνονταν εκεί. Αυτή ήταν η Επιχείρηση Ζώα και ο Τομ συντόνιζε τις επιχειρήσεις στη βορειοδυτική περιοχή της Ελλάδας (Ήπειρος), πραγματοποιώντας προσωπικά επιθέσεις σε μια σειρά από γέφυρες.

